

Communer paa Landet er der ingen Nødvendighed for en saadan Lov, og dens Gjennemførelse vil kun blive til Byrde og Besværlighed for Sogneraadet, idet den vil medtage Meget af disse Communalbestyrelser kostbare Tid, uden at kunne være til nogen væsentlig Nytte for Communerne. Det forekommer mig, at Lovudkastet, hvis det ophjæges til Lov med en saadan Bestemmelse, vil føre til megen Misnøje, og det er for at forebygge dette, at jeg har foresmaaet 14 ærede Medlemmer til med mig at stille Forslagene under Nr. 5 og 23. Disse Forslag indeholde simpelthen kun de samme Bestemmelser, som Udcastet, som det var foreslået af Regjeringen, indeholdt, nemlig, at Sogneraadene paa Landet skulde have Frihed til at indføre en Hundestkat, hvis de fandt det nødvendigt, og til at lade det være, hvis der ikke var nogen Nødvendighed derfor, og jeg kan ikke nægte, at jeg har den Tro, at det er rigtigt at give en saadan Frihed. Man giver Communerne, og navnlig Communalbestyrelserne paa Landet, Frihed i mange andre Retninger, der ere langt bethdeligere og langt vigtigere end denne, og her skulde man nægte dem en saadan Frihed. Dette anseer jeg ikke for rigtigt. Jeg troer, at vore Forslag maae finde Tilslutning her i Salen, og jeg tillader mig derfor paa egne og Medforslagsstilleres Vegne at anbefale dem til Thinget, navnlig Forslaget under Nr. 5, da jeg anseer Forslaget under Nr. 23 som en Følge af, at det førstnævnte Forslag vedtages. Der er tillige stillet et Underændringsforslag af den høitærede Stiftsminister til Ændringsforslaget under Nr. 5, som jeg, da det vil være en Forbedring i dette Forslag, skal tillade mig at anbefale.

Scavenius: Det er accurat det samme Forslag under Nr. 5, som jeg vil tillade mig at sige et Par Ord om. Jeg har været med til at stille dette Forslag. Det, hvorpaa det for mig er kommet an ved denne Lov, er den Berettigelse, der er givet de Private til at holde sig skadegjørende Hunde fra Livet; derimod er det forekommet mig, at Bestemmelserne om Afgifter af disse Hunde have mindre at sige og isærdeleshed mindre at sige efter den Affattelse, som Forslaget fik ved an-

den Behandling. Naar den ærede Ordfører meente, at der kunde fremkomme urimelige Tilfælde paa Landet, naar der i en Commune gaves en Hundestkat og i en anden Commune ved Siden af ikke, da er dette vel sandt, men den Grundantæelse, som gaaer igjennem Regjeringens oprindelige Forslag, og som ligeledes er det, der har bevæget flere ærede Medlemmer til at stille dette Forslag under Nr. 5, er jo den, at det i visse større Dele af Landet, i visse Egne, vil være hensigtsmæssigt at indføre en saadan Hundestkat, og at den ogsaa snart vil blive indført i de Communer, der ere under samme Forhold, naar først det Rette og Hensigtsmæssige i dens Indførelse er gaaet op for Folk. Det kan jo dog ikke nægtes, at Forholdene her i Landet i denne Henseende ere overordentlig forskjellige; der kan være Egne, hvor virkelig Hundene have taget saadan Overhaand, at det vil være hensigtsmæssigt, om man ved en saadan Bestatning kunde indskrænke deres Antal, men der kan ogsaa være Egne, hvor det ikke vil være hensigtsmæssigt eller heldigt, ja endog saa til en vis Grad vil være en Uret. Naar imidlertid den ærede Ordfører udtalte, at naar vort Forslag under Nr. 5 blev vedtaget, var det en Nødvendighed, at den høitærede Justitsministers Forslag under Nr. 15 blev vedtaget, da maa jeg bestemt benægte det. Det kan vel synes, som om det, naar ikke Hundetegn blive almindeligt indførte, vil see underligt ud i § 4 1ste Punktum at gjøre en Afstillelse imellem, om Hunden er forshnet med Tegn eller ikke, men det vil let sees, at der er god Mening i § 4, saaledes som den blev vedtagen ved 2den Behandling, selv om vort Forslag under Nr. 5 til § 3 bliver vedtaget. Den Virkning, som § 4 i den nuværende Affattelse vil have, hvis vort Forslag bliver vedtaget, er den at opfordre Communerne til at indføre en Hundestkat. Hvis Communerne ikke ville indføre en saadan Hundestkat, saa er det vel saa, at § 4 vil være strengere imod Hundene, end den vilde være, hvis § 3 blev staaende i den Affattelse, som den fik ved 2den Behandling, idet Eierne af løsgaaende og skadegjørende Hunde ville være mere udsatte for, at disse Hunde kunne blive nedsludte, end hvis der fordres Hundetegn i